

ninger, hvorved en saadan Mangel, hoorsomhelst den skulde indtræffe, kunde blive afhjulpen. Hvad der er indtruffet her paa Læss ved den tidligere anlagte Station, kan jo mulig indtræffe ogsaa ved den, der nu skal anlægges, og ogsaa ved andre allerede anlagte Stationer. Derjom Transportmidler ikke kunne staffles ved en Station ved mindelig Overenskomst, maa jeg antage, at den ærede Minister anser sig for ude af Stand til at rekvirere Heste. Jeg vil nu spørge den ærede Minister, om han ikke kunde være tilbøielig til i dette Forslag, som er et Tillæg til Lovene om Redningsvæsenet, at søge indsat en Bestemmelse, hvorved det blev ham muligt at frentvinge, at der blev leveret Heste, hvor Redningsvæsenet ikke ellers kunde skaffe dem tilveie, da det ellers let kan være albeles illusorisk, hvad her bliver bevilget, og illusorisk, naar Rigsdagen tror, at Danmark nu er nogenledes godt forsynet med Redningsstationer, medens dog Virkeligheden kan være, at kun faa af dem kunne benyttes. Jeg tillader mig derfor at anmode den ærede Minister om Svar paa dette Spørgsmaal.

Judenrigsministeren: Ja nogen indgaaende Besvarelse af det Spørgsmaal, som det ærede Medlem har gjort mig uden nogetsomhelst Barsel, kan jeg virkelig ikke give. Smidstid skal jeg sige, at det ikke er mødt i min Praxis, at man har vægret sig ved at levere Heste til at befordre Redningsredskaber med paa andre Steder end netop her. Vanskeligheden hidrører vel tilbøielig fra, at der i det Hele ikke er mange Heste paa Læss, og dernæst fra, at det i det Hele er smaa Heste, de have derovre. Fra Først af blev et af Pontonfartøjerne anbragt paa dette Sted; men det viste sig, efter at det havde været der nogen Tid, at der baade fra Mandflabets Side og navnlig ogsaa fra Hesteierens Side var en Uvilje derimod, som ikke var til at overvinde, og derfor er Fartøjet flyttet. Der er endnu ikke blevet anskaffet nogen til Tjenesten passende Vaad; derfor virker denne Station for Dieblisset blot som Kædetstation; men jeg forbeholder mig at overveie, om der virkelig skulde være Nødvendighed for at faae en formel Ret til at rekvirere Heste, hvad der jo vilde kunne være Spørgsmaal om, saafremt det var et Tilfælde, der oftere viste sig. Jeg vil i alle Tilfælde ønske, at man ikke vil forsøge paa at sætte en saadan Bemyndigelse ind i dette Lovforslag. Jeg lover, at Ministeriet skal indhente fornøden Underretning, og dersom det findes fornødent, ogsaa forelægge det nødvendige Forslag om Sagen, naar der næste Gang bliver Spørgsmaal om Tillæg til Loven af 26de Marts 1852. Jeg tror ikke, der for Dieblisset er nogen Nødvendighed for en saadan Foranstaltning, og jeg er vis paa, at det vil være en Fornuftigt, som man fra Befolkningens Side vil se meget stærkt til.

Sasle: Jeg takker den høitærede Minister for dette Svar og skal kun bemærke, at jeg ikke troede, at Sagen kunde være Ministeren ny eller kunde komme faa albeles uventet. Jeg har nemlig tidligere som Statsrevisor stillet Spørgsmaal derom, jeg har derpaa fra Ministeren faaet et Svar, som rigtignok gif udenom det, som jeg troede var Hovedsagen. Ministeriet oplyste da det Samme, som den ærede Minister nu har meddelt, at det var et Pontonfartøj, som Redningsmandflabet ikke var tilfreds med; men paa samme Tid meddelte Ministeriet i sin Besvarelse Noget, hvoraf det just ikke syntes at fremgaa, at Fartøjets Transport kunde volde særlige Vanskeligheder, idet netop dette Pontonfartøj er lettere end det andet Fartøj; altsaa kunde man jo vente, at naar et tungere Fartøj blev anbragt paa Stationen ved Læss, vilde det blive endnu vanskeligere end tidligere at skaffe Heste. Efter det Svar, jeg har faaet af den ærede Minister, antager jeg, at det er er Sag, som han vil have sin Opmærksomhed henvendt paa.

Da ikke Flere ønskede Ordet, fattes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 48 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af „Forslag til Lov om Bederlag for Kontorudgifter til forskjellige Retstjenestembeder“.

(Lovforslaget findes i Tillæg C Sp. 371 ff. 3die Behandling i Folkethingets Tidende Sp. 2837).

Sagen i sin Helhed fattes under Forhandling.

Justitsministeren: Det Lovforslag, som foreligger for det høie Thing, er i alt Væsentligt overensstemmende med det Forslag, som var forelagt af mig i det andet Thing. Der er kun med Hensyn til to Embeder i det andet Thing stet en lille Rebsættelse, som ikke andrager Mere end omtrent et halvt Hundrede Rigsdaler for hvert af disse Embeder, og uagtet jeg ganske vist ikke kan anse disse Rebsættelser for at være vel begrundede, ere de dog ikke af den Betydning, at jeg fra min Side kan finde Opfordring til at besvare det høie Landsting med nogen Forandring deri.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gif til Afstemning, hvorved: